

[J. Oskar Andersen.]

Saa er der kun tilbage § 4 i det oprindelige Lovforslag. Den handler om Minimumslevetallet ved Privatseminarierne, og den er reddet, det er det eneste, der er tilbage af Ministerens Forslag i den oprindelige Skikkelse.

Og saa kommer Ministeren her og forsikrer os om, at Flertallets Ændringsforslag er i alt væsentligt det samme som det forelagte, og at man siden Marts Maaned har staaet med et Forslag i Hænde fra Ministeren, hvoraf man kunde se, hvordan den højtærede Ministers Stilling var. Nej, den Maade at debattere paa synes jeg dog er lidt for billigkøbt! Det er et Faktum, at vi den 24. Marts ved et Samraad med Ministeren fik et Ændringsforslag forelagt, som ikke var trykt, og som ikke engang blev læst op i sit fulde Omfang; og saa blev det krævet, at man paa det Grundlag skulde skrive Betænkning og indgive Ændringsforslag dertil. Ordføreren for mit Parti har yderligere oplyst, at han den følgende Dag forgæves har forsøgt at faa dette Ændringsforslag paa Bureaue. Derefter synes jeg nok, man maa sige, at det er en ganske uanstændig Arbejdsmaade, der her har været anvendt. Men jeg skulde, som sagt, ikke have dvælet derved, hvis ikke Ministeren var kommet med disse ganske ubetimelige Udtalelser om vort Ændringsforslag.

Jeg vil dernæst gerne gøre nogle Bemærkninger til den ærede Ordfører for Venstre (Søren P. Larsen). Jeg maa sige, at jeg har været helt tilfreds med at høre det ærede Medlems Udtalelser, thi nu kender jeg det ærede Medlem og hans Fremgangsmaade igen. Jeg skal herefter vel vogte mig for at forhandle med det ærede Medlem og stole paa hans Udtalelser i Udvalgs-møder. Det behagede det ærede Medlem at referere, hvordan vi havde stillet os i Udvalget. Han paastod, at vi var blevet opfordret til at udtale os om, hvilke Statsseminarier der skulde nedlægges. Mig bevidst er der aldrig stillet det Spørgsmaal til mig.

Derimod er der af det ærede Medlem antydet, at han var en varm Tilhænger af Bevarelse af Jonstrup, og paa et vist Tidspunkt ønskede han en Udvidelse af Ribe Seminarium, og saa var der forskellige andre Forslag fremme. Hvad Venstrepartiets Stilling har været her, er ganske ubegribeligt; men jeg kan forstaa af de fremsatte Udtalelser, at Venstres Standpunkt og de Brydninger, der har været inden for

Partiet, er dette noget ganske uvæsentligt, hvis Sagen blot kan fremstilles paa en saadan Maade, at det ærede Medlem er i Stand til at hugge paa Det konservative Folkeparti. Dette forekommer mig at være det interessanteste ved det stillede Ændringsforslag, for det viser den Aand, der i Øjeblikket hersker inden for Partiet.

Jeg beklager, at der i den Form, hvori § 3 nu foreligger ved Flertallets Ændringsforslag, er Ting, der er bortfaldet. Vi paa vor Side har foreslaaet en Form, hvorved der gives et favorabelt Tilbud til Privatseminarier, som ønsker at afvikle. Vi er ganske klar over, at Stillingen for flere af Privatseminarierne er saadan, at saadanne Tilbud sikkert vilde blive modtaget. Hvis man havde villet forhandle om denne vor Tanke, som vi stadig har fastholdt i Udvalget, vilde vi have stillet os imødekommende med Hensyn til at tidsbegrænse denne Ordning og med Hensyn til at nævne det Antal Seminarier, der kunde være Tale om at tilbyde disse favorable Vilkaar. Men det har man, som sagt, slet ikke villet.

Hvad angaar Københavns Skolevæsen, er det mig meddelt af Københavns Skoleborgmester, at Ministerens Udtalelse om, at man har ønsket at forhandle med dem, ikke er rigtig, og at det er urigtigt, hvad der er blevet sagt om, at det er Skolevæsenet, der ved sin Opræden over for Femmers Seminarium har slaet dette i Stykker. Det var først, efter at Lovforslaget var kommet frem, at man var nødt til at drage en Konsekvens af Hensyn til Forholdene med Børnene; man havde ellers skaffet Femmers Seminarium det fornødne Antal Børn. Det er udtrykkelig oplyst over for mig, og jeg stoler paa det.

Endelig vil jeg gøre opmærksom paa en Artikel i „Silkeborg Blad“ om Th. Langs Seminarium, indeholdende en Udtalelse af Seminarieforstanderen, som paa det allerstærkeste beklager Nedlæggelsen og viser, at det er en Ødelæggelse for hele hendes Skolevæsen, naar dette ene Led bliver taget bort. Jeg kan fuldt ud slutte mig til denne Udtalelse; det forekommer mig at være en Brutalitet, naar man gaar frem over for dette enkelte Seminarium paa den Maade; og jeg tænker ogsaa, det vil hævne sig i det lange Løb ved Befolkningens Fordømmelse af denne Sag.

Formanden: Jeg vil meget advare imod, at man fortsætter med at omtale, hvad der er foregaaet under Forhandlingerne inden for Udvalgsværelsets Døre.